

Vegyesek.

Az 1884. év november havi orvosi szakülés jegyzőkönyve.

1. Bókai Árpád tnr. előadást tart e czímen: „Némely bélsáralkatrész hatása a bélmozgásokra.“ Ez előadást ez évi első füzetünk tartalmazza egész terjedelmében.

2. Engel Gábor m. tnr. Vándorlépes nót mutat be, s ennek kapcsán több általa észlelt esetről emlékezik meg. Ez előadást jelen füzetünk hozza.

3. Engel Gábor m. tnr: „A köldökzsínór lekötéséről“ értekezik, mely értekezést jelen füzetünk közli.

4. Bikfalvi Károly m. tnr. s az élet- és szövettani tanszék segédje a következő kérdést tárgyalja: „Milyen tápanyagokat emészt meg a gyomor legkönnyebben? Ez előadást közlőnyünk 1884. évi utolsó füzetében találja a t. olvasó.

5. Héjja Kálmán tr. a közegészségtani tanszék segédje mutatónyokkal egybekötött előadást tart e kérdésről: „Meddig maradnak a pathogen csirok életképesek a rohadó hullákban.“

6. Berenczei Kováts Sándor tr. a törvényszéki orvostani tanszék segédje „Adatok a vér forensis vizsgálatához“ czímű dolgozatát olvassa fel, mely ez idei első füzetünkben olvasható.

Végül:

7. Farkas Géza tr. tanársegéd szól a croupos tüdőlobban szenvedők köpeteiben található hasadó gombákról, különös tekintettel a Friedländer-féle diplococcusokra.

Az 1884. év december havi orvosi szakülés jegyzőkönyve.

1. Bókai Árpád tnr. terjeszti elő Tóthmayer Ferencz tanársegéddel együtt végzett kísérleteinek eredményeit e tárgyról: A testhőmérsék befolyása a bélmozgásokra. Ez előadást ez évi első füzetünk tartalmazta.

2. Engel Gábor m. tnr. „A szülés harmadik időszakának czélszerű kezeléséről“ értekezik. Az értekezést jelen füzetünk hozza.

Az előadás kapcsán felszólal Góth Manó m. tnr. s kifejti, hogy nagy különbséget nem lát a dublini és Credé-féle eljárás között; különben kijelenti hogy ő az utóbbi eljárás híve, s ezen eljárásnál a burkok visszamaradását soha sem észlelte. — Engel m. tnr. feleletében a burkok visszamaradásának lehető megtörténését vitatja, s ennek gyakoriságát néhány számadattal illusztrálja.

3. Bikfalvi Károly m. tnr. előadást tart a szeszes italok, borszéki víz, fekete kávé, dohány, konyhasó és timsó hatásáról az emésztésre. Az előadást jelen füzetünk hozza.

Az előadás kapcsán vita fejlődik ki, melyben részt vesznek Nagy József tr. megyei tisztí főorvos, Salamon József tr., Belky János tnr. és Bókai Árpád tnr.

Az 1885. évi január havi orvosi szakülés jegyzőkönyve.

1. Köblös Lajos tr. egyet. tanársegéd betegmutatással kapcsolatban értekezik „a mellkasi szervek sérüléseiről“ sebészeti szempontból, s elősorolja és részletesen ismerteti mindazon ide vágó eseteket, melyek az utolsó években a helybeli sebészeti klinikán általa észleltettek.

2. Engel Gábor m. tnr. a terhesség 5-dik havából való hólyagos üszögöt (mola hydatitosa) mutat be, mely 32 éves nő 9-ik terhességéből származik. Az üszög kiküszöbölését 8 hétig folyton tartó kistökű vérzés előzte meg, melynek daczára a méh a terhesség idejének megfelelőleg nagyobbodott. Az üszögöt képező nagyobb hólyagok egész mogyoró-mekkoraságúak. Gyermekegy lefolyása rendes volt.

3. Berenczei Kováts Sándor tr. törvényszéki orvostani tanársegéd közli észleleteit „nemely újabb alkaloid nevezetesen strychnin kiválasztó módszerről.“ Előadását ezen füzet közli.

4. Genersich Antal tnr. kórboneztani készítményeket mutat be. A kórisme következő: „Elsődleges, az epeutakból kiindult eszmós májrák, a nagy mellvezeték rákos bedugulása és kitömeszelése tápanyirkkal; a jobb tüdőútér, tüdővisszerek és hörgágak átjárhatlansága, légtelen jobb tüdő és rákos mellhártyalob a jobb oldalon; rákesomók a szivburkon, vértelen dugulások a lépben és elhalt góczok a vesében. A tüdőútérben egy negyedik billentyű.“

A beteget, kítől a készítmények származnak, előadó életben is észleltette, s kórtörténetéből a következőket közölheti:

L. M. erőteljes 52 éves férfi 1883. szept.-ben a jobb lapocza alatt a 8–10-dik borda táján nyomó fájdalmat érzett, gyors mozgásnál, lépcsőkön járásnál lihegett. A fájdalom bõrizgatók alkalmazására enyhült, de a nehezebb légzés megmaradt, s jó étvágya daczára gyengült. Vizsgálatnál semmi eltérés nem volt kimutatható. 1884. februárban éjnek idején asthmaticus rohamtól lepetett meg, kinos erõltetett köhögéssel nyakot s vért köpött, s rendetlenül félbenhagyó lázt kapott; ekkor már jobb oldalt alól hátul tompulat találtatott, de dörzszőrej és hörgi légzés nélkül; a szivverés néha rendetlen arhythmicus volt, hangjai tiszták. A vérköpés néhány nap alatt, a láz három hétre megsziunt, a beteg megint munkája után látott, de a nyomási érzés, a száraz, gyakran igen erőszakos köhögés megmaradt, a soványodás, gyengülés fokozódott. Idõnként erősebb bordaközi neuralgiák lepték meg, a lázas rohamok többször ismétlődtek, gyakran csekély vért köpött, s a tompulat lassanként magasabbra és mellfelé is elterjedett, mi mellett a jobb mellkas éppen nem tágult,